

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ŽUPANIJA ZAPADNOHERCEGOVAČKA
ŽUPANIJSKI SUD ŠIROKI BRIJEG
Broj: 63 0 Rs 042410 22 Rsž
Široki Brijeg, 21. 11. 2024. godine

Županijski sud Široki Brijeg, u vijeću sastavljenom od sudaca G. P., kao predsjednice vijeća, te F. R. i M. B., kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja D. A., Kneza Trpimira ..., Lj., zastupanog po punomoćniku G. C., odvjetniku iz ZOU N. D., J. D.-C. i G. C. iz M., protiv tuženika Ž. Z.-h., M. u. p. ŽZH, Ulica IV brigade HVO S. R. 11. Lj., zastupanog po Ž. p. ŽZH, radi povrede prava iz radnog odnosa, v.sp. ... KM, odlučujući o žalbi tužitelja, izjavljenoj na presudu O. suda u Lj. br. 63 0 Rs 0... 21 Rs od 4. 7. 2022. godine, na sjednici vijeća održanoj 21. 11. 2024. godine, donio je

P R E S U D U

Žalba tužitelja SE ODBIJA i prvostupanjska presuda SE POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Općinskog suda u Ljubuškom broj: 63 0 Rs ... 21 Rs od 4. 7. 2022. godine, odlučeno je:

I Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

“Poništavaju se kao nezakonita rješenja tuženih Ž. Z., V. Ž., M. u. p. Ž. Z., Uprava policije br. ... od 6. 4. 2021. godine te rješenje Ž. Z., V. ., M. u. p. Ž. Z., Policijski odbor za policijske službenike br.: ... od 4. 6. 2021. godine uz naknadu troškova parničnog postupka sve u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe”.

II Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi troškove parničnog postupka u iznosu ... KM u roku od 15 dana.

Protiv navedene presude žalbu je izjavio tužitelji zbog svih razloga propisanih u čl. 208. ZPP-a, s prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači na način da se u cijelosti usvoji tužbeni zahtjev tužitelja, uz naknadu troškova postupka prema troškovniku u spisu, uvećanih za troškove sastava žalbe, podredno da se žalba uvaži, pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak. U žalbi dalje navodi da je pobijana presuda rezultat povrede odredaba čl. 2., 8. i 191. ZPP-a, dok pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešna primjena materijalnog prava se u prvom redu odnosi na zakonitost trajanja i okončanje internog postupka u roku od 30 dana, od dana prijave. Navodi da je događaj prijavljen unutarnjoj kontroli 18. 3. 2021. godine, pa ako se uzme da je završeno izvješće od 22. 4. 2021. godine moment okončanja internog postupka, opet je prekoračen rok. Navodi da članak 116. Zakona o policijskim službenicima ŽZH propisuje da za lakše povrede službene dužnosti interni postupak i donošenje odluke o stegovnoj mjeri policijskog komesara mora biti završeno u roku od 60 dana od dana prijave povrede unutarnjoj kontroli, a kako je Rješenje o stegovnoj odgovornosti doneseno 4. 6. 2021. godine (čak i ako se uzme početak tjeka roka 23. 3. 2021. godine) doneseno izvan propisanog roka. Sukladno čl. 20. Pravilnika, stegovni postupak za lakše povrede sl. dužnosti se vodi po odredbama ZUP-a. Dalje se u žalbi citiraju odredbe čl. 140. i 141. ZUP-a koje reguliraju posebno ispitno ročište. Ističe da je rješenje doneseno bez usmene rasprave u ispitnom postupku i bez izvedenih dokaza (tužitelj nije dao svoj iskaz, niti se očitovao o bitnim

činjenicama i dokazima tuženika). Sud navodi da tuženi nije bio dužan provesti raspravu, pa se postavlja pitanje kako je tužitelj mogao uzeti aktivno učešće u postupku i koja odredba zakona ga lišava tih prava, a i odredba čl. 105. st. 5. Zakona o policijskim službenicima propisuje pravedan i transparentan postupak (pravo na saslušanje, pravo da nazoči saslušanju u postupku i dr.). Navodi da je nesporno da je tužitelj u pratnji punomoćnika pristupio 22. 4. 2021. godine po pozivu tuženika, ali ovlaštenu organ ne sasluša tužitelja i svjedoke, niti se čitaju njihovi iskazi, a punomoćnik samo daje kratku izjavu o formalnim pretpostavkama vođenja postupka. Ističe da osporavana rješenja nisu imala zakonske uvjete da se pozivaju na iskaze svjedoka jer isti nisu provedeni kao dokaz. Navodi da tužitelju do pokretanja sudskog postupka nije dostavljeno završno izvješće na koje se pozivaju pobijana rješenja, a i sud, a niti je tužitelj sudjelovao u postupku prikupljanja dokaza, a koju činjenicu sud uopće i ne cijeni. Navodi da odredba čl. 42. Zakona o upravnom postupku propisuje obvezno izuzeće osobe koja obavlja pojedine radnje u postupku ako je u istom predmetu saslušana kao svjedok, a što je u konkretnom slučaju M. V., koji je podnio zahtjev za pokretanje internog postupka 22. 3. 2021. godine, iako je kao svjedok saslušan 18. 3. 2021. godine, pa se ne mogu prihvatiti navodi suda da je imenovani samo sačinio službenu zabilješku. Navodi da odredba čl. 2. Pravilnika o stegovnoj odgovornosti policijskih službenika Ministarstva unutarnjih poslova ŽZH propisuje da je policijski službenik stegovno odgovoran za povredu službene dužnosti koja je nastala kao posljedica njegove krivnje dok u konkretnom slučaju krivnja nije dokazana, niti se o istoj raspravljalo. Osporava i odluku o troškovima postupka.

U odgovoru na žalbu, tuženik predlaže da se žalba odbije kao neutemeljena.

Žalba nije utemeljena.

Ispitujući pobijanu odluku u granicama propisanim člankom 221. Zakona o parničnom postupku¹ (u daljnjem tekstu: ZPP-a), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga.

Temeljem analize i ocjene svih provedenih dokaza, koje cijeni sukladno odredbi članka 8. ZPP-a, sud prvog stupnja je točno i potpuno utvrdio činjenično stanje, te izveo pravilne zaključke i donio na zakonu utemeljenu odluku, za što je dao valjane razloge (članak 191. stavak 4. PP-a), koje razloge prihvata i ovaj sud, pa su neutemeljena suprotna razlaganja žalbe glede potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i povrede odredaba postupka.

Pravilno postupaju prvostupanjski sud kada pobijanom presudom odbija tužbeni zahtjev na temelju zaključka da je postupak protiv tužitelja proveden u zakonitoj proceduri, sukladno odredbama čl. 108. st. 1., 2. i 4. u svezi sa čl. 109. Zakona o policijskim službenicima ŽZH, te čl. 30., 31., 33., 34. i 35. Pravilnika o stegovnoj odgovornosti policijskih službenika MUP-a ŽZH.

Odredba članka 31. Pravilnika o stegovnoj odgovornosti policijskih službenika MUP-a ŽZH propisuje da interni postupak za lakše povrede službene dužnosti mora se okončati u roku od 30 dana od dana prijave unutarnjoj kontroli.

Kako iz stanja spisa proističe da je zahtjev za pokretanje postupka protiv tužitelja unutarnjoj kontroli podnesen 23. 3. 2021. godine, a postupak okončan 22. 4. 2021. godine (završno izvješće), to su kao neutemeljeni odbijeni žalbeni navodi tužitelja glede pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, u odnosu na

---

¹ Službene novine Federacije BiH broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15.

odluku o zakonitosti duljine trajanja internog postupka (30 dana od dana prijema prijave od strane unutarnje kontrole).

Također, odredba čl. 116. st. 1. Zakona o policijskim službenicima ŽZH, propisuje da za lakše povrede službeni dužnosti interni postupak i donošenje odluke o stegovnoj mjeri policijskog komesara i osobe koju je on ovlastio mora biti okončana u roku od 60 dana od dana kada je povreda prijavljena unutarnjoj kontroli.

Stoga, imajući u vidu činjenicu da je povreda službene dužnosti unutarnjoj kontroli prijavljena 23. 3. 2021. godine, a da policijski komesar rješenje o stegovnoj mjeri donosi 6. 5. 2021. godine, što potvrđuje da je interni postupak proveden, okončan i donesena odluka o stegovnoj mjeri u roku od 60 dana, pa su i u tom pravcu neutemeljena suprotna razlaganja žalbe tužitelja.

Organ može po skraćenom postupku riješiti stvar neposredno ako je stranka u svom zahtjevu navela činjenice ili podnijela dokaze na osnovu kojih se može utvrditi stanje stvari, ili ako se to stanje može utvrditi na osnovu opće poznatih činjenica i činjenica koje su organu poznate (čl. 139. st. 1. Zakona o upravnom postupku).

Sukladno čl. 20. Pravilnika o stegovnoj odgovornosti policijskih službenika ŽZH, postupak utvrđivanja stegovne odgovornosti za lakše povrede službene dužnosti provodi se sukladno načelima upravnog postupka.

Cijeneći prednje odredbe, te činjenicu da se stegovni postupak za lakše povrede službene dužnosti može provesti bez održavanja usmene rasprave, za razliku od stegovnog postupka za teže povrede službene dužnosti koje propisuju odredbe čl. 30., 33., 34. i 35. Pravilnika, na temelju činjenica i dokaza dostavljenih uz zahtjev za pokretanje postupka, to su neutemeljena i žalbena razlaganja glede donošenja rješenja bez održavanja usmene rasprave i izvođenja dokaza.

Isto tako su kao neutemeljeni odbijeni žalbeni navodi prema kojima tužitelju nije bila dana mogućnost da da svoj iskaz, i da se očituje o bitnim činjenicama i dokazima vezanim za navode iz stegovne prijave, cijeneći da iz stanja spisa proističe da je tužitelj prvi put saslušan 18. 3. 2021. godine, a potom i 14. 4. 2021. i 22. 4. 2021. godine, nakon što je istom dostavljena cjelokupna dokumentacija koja se odnosi na samu stegovnu prijavu i dokaze kojima se potvrđuju navodi prijave.

Neutemeljeni su i žalbeni navodi prema kojima je M. V., koji je podnio zahtjev za pokretanje internog postupka dana 22. 3. 2021. godine, morao biti izuzet iz postupka iz razloga što je isti saslušan kao svjedok 18. 3. 2021. godine na okolnost navoda iz prijave, cijeneći da odredba čl. 42. Zakona o upravnom postupku propisuje obvezno izuzeće samo osobe koja obavlja pojedine radnje u postupku, a što u konkretnom slučaju nije M. V., jer isti nije sudjelovao u postupku, nego je samo kao izravno nadređeni službenik, protiv tužitelja, sukladno čl. 108. st. 1. toč. 3. Zakona o policijskim službenicima, podnio zahtjev za pokretanje internog postupka dana 22. 3. 2021. godine.

Na koncu, neutemeljeni su i žalbeni navodi prema kojima je tužitelju kao policijskom službeniku izrečena stegovna mjera javne opomene iako nije utvrđena njegova krivnja za povredu službene dužnosti sukladno čl. 2. Pravilnika, cijeneći da suprotno proističe iz stanja spisa, odnosno završnog izvješća Odsjeka za unutarnju kontrolu i pobijanih rješenja.

Prvostupanjski sud je odluku o troškovima postupka, kako po vrsti, tako i visini, donio sukladno odredbama ZPP-a i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, a tužitelj presudu u tom dijelu samo paušalno osporava, pa je i ove navode kao takve valjalo odbiti.

Kako ovaj sud drugog stupnja ispitujući pobijanu odluku nije našao da postoje razlozi zbog koji se ista pobija žalbom, kao ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, (čl. 221. ZPP-a), to je na temelju članka 226. ZPP-a odlučeno kao u izreci.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

G. P.